

EGLUTĖ

LAPKRITIS
1986

D. KIZLAUSKAS

TURINYS

- 3 PADEKOSIM!, O.M.
- 4 CEPELINO NUOBODI DIENA, Teta Audronė
- 8 BULVĖ IR BUROKAS, V. Palčinskaitė
- 9 MORKA IR KOPŪSTAS, O. Mikailaitė
- 10 PAS MOČIUTĖ, E. Sinadskytė
- 15 PASAKA APIE GANDRĄ
- 19 JUOKŲ MAIŠELIS
- 20 PROTO MANKŠTA, V. Bučmienė
- 24 IDOMŲS FAKTAI APIE ŽVĖRIS, D.A. ir O.M.
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 NAUJOS KNYGOS

PIEŠINIAI

Viršelis — D. Kizlauskienės / Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės / Kitos iliustracijos:

- A. Sruoginienė — 3
- A. Skrupskelienė — 4, 5, 6
- R. Lapšienė — 8
- J. Reginaitė — 9
- A. Sutkuvienė — 10, 11, 13, 14
- A. Bičiūnas — 15
- P. Osmolskis — 16, 21, 23, 32
- J. Staškus — 17
- R. Ramauskaitė — 18
- O. Mikailaitė — 24, 25, 26, 27

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

STATEMENT OF OWNERSHIP

“EGLUTĖ” — The Little Fir, Lithuanian magazine for children. Published monthly except July and August—10 issues annually. Subscription by mail \$10.00. Office of publication and general business offices at Immaculate Conception Convent, Rte. 21, Putnam, CT 06260. The magazine is owned and published by the Sisters of the Immaculate Conception, Inc., whose headquarters are at the above address. The editor is Sister Ann Mikaila. The managing editor is Danguole Sealey. Average paid circulation by mail for 1986 is 870 copies. Total printed 900. Balance for office use. Actual figures for September 1986: net press run 900 copies. Mail subscription 880, left over 20 copies.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

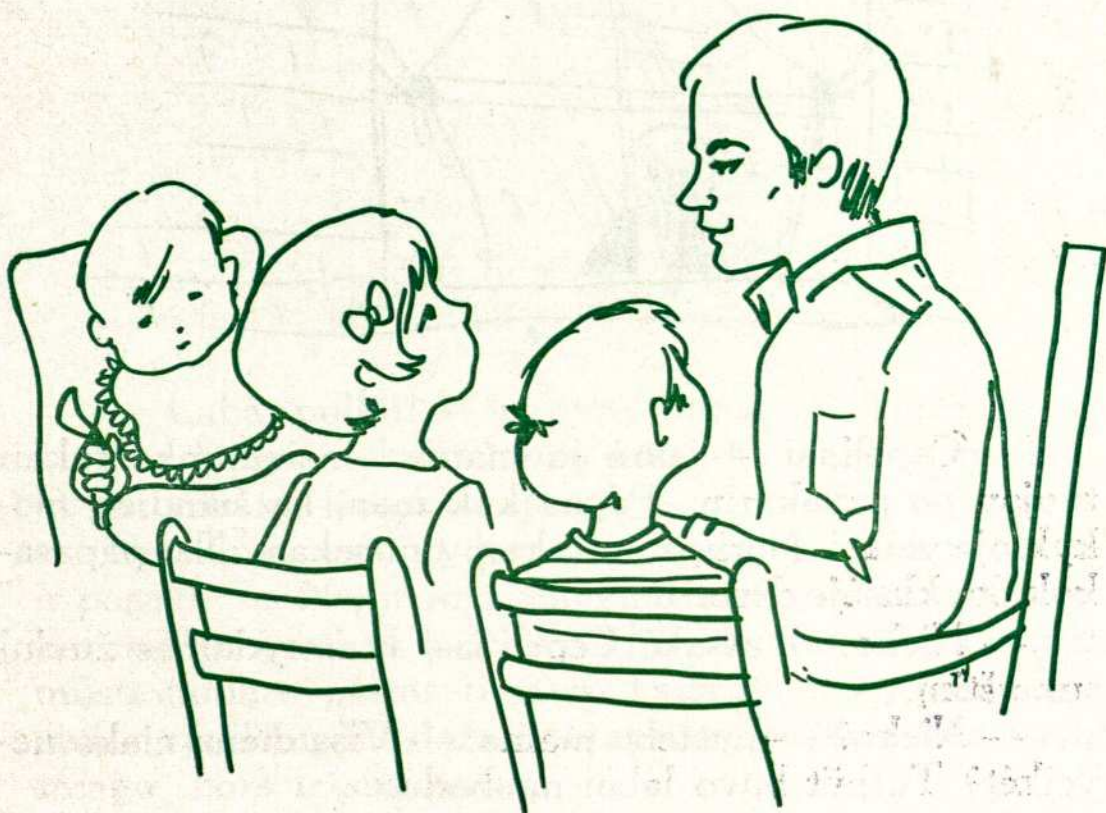
PADĖKOSIM!

O. M.

Padėkosime Dievuliui
Už saulutę, už mėnulį;
Už mamytę, už tėvelį,
Už močiutę, už senelį.

Kai susėsime už stalo,
Sukalbėsime maldele:
— Ačiū Tau už šiuos valgius,
Laimink, Dieve, mus visus!

Ir už tuos, kurie toli,
Nelaimingi, alkani, —
Tu, Dievuli, juos globok,
Jiems gerų dalykų duok.

PASAKŲ pėdsakais

CEPELINO NUOBODI DIENA

Teta Audronė

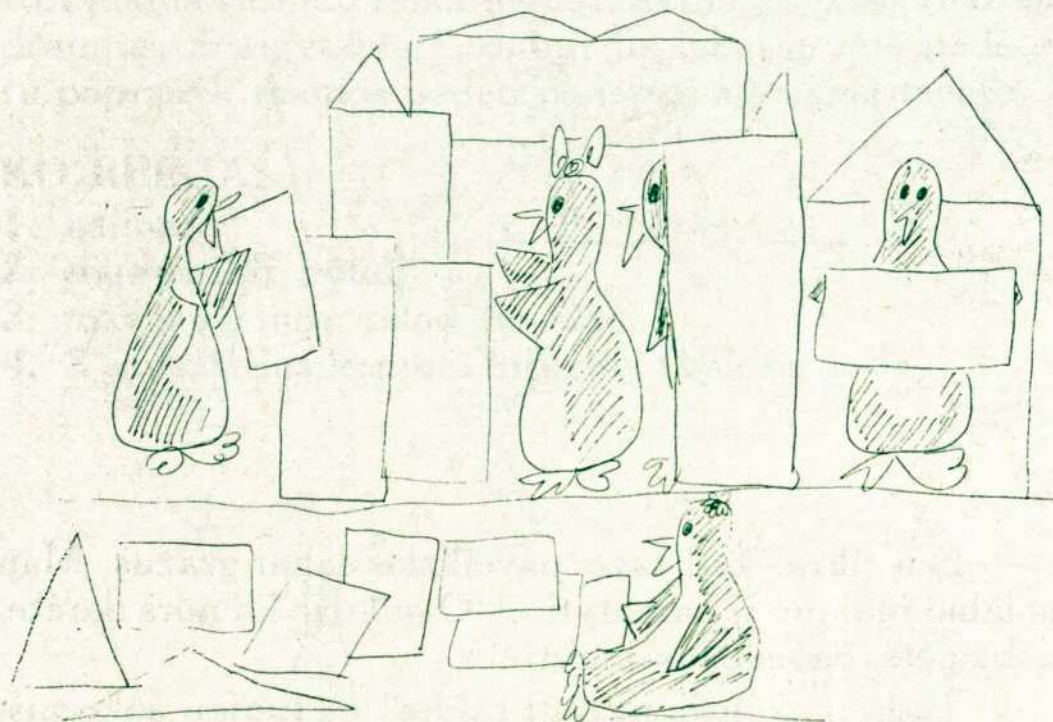

— Cepelinai, — tarė jo mama, — nedumk laukan tuojau po pavakarių. Papasakok man, ką šiandien mokykloje veikei. Noriu žinoti, kaip tau sekasi. Na, papasakok, ką klasėje darei?

— Nieko, — atsakė Cepelinas, kramtydamas žuvinį sumuštinį.

— Nieko? — nustebo mama. — Visą dieną nieko neveikėt? Turbūt buvo labai nuobodu. . .

— Žaidžiau su Snaigyte ir Leduku per pertrauką, — kiek pagalvojęs pasakė Cepelinas. — Šiandien mokytoja mums davė naujų kaladėlių, kurias turėjom skaičiuoti, — pridėjo, dar pakramtęs sumuštinį. — Tos kaladėlės buvo labai didelės — iš jų pastatėm namą, į kurį galėjai įlįsti. Paskui reikėjo nuversti, pakeisti planus ir vėl suskaičiuoti. Buvo labai sunku. . . Ir — spėk ką? Išmokau suskaičiuoti iki šimto! — ir Cepelinas mamai parodė, kaip moka skaičiuoti.

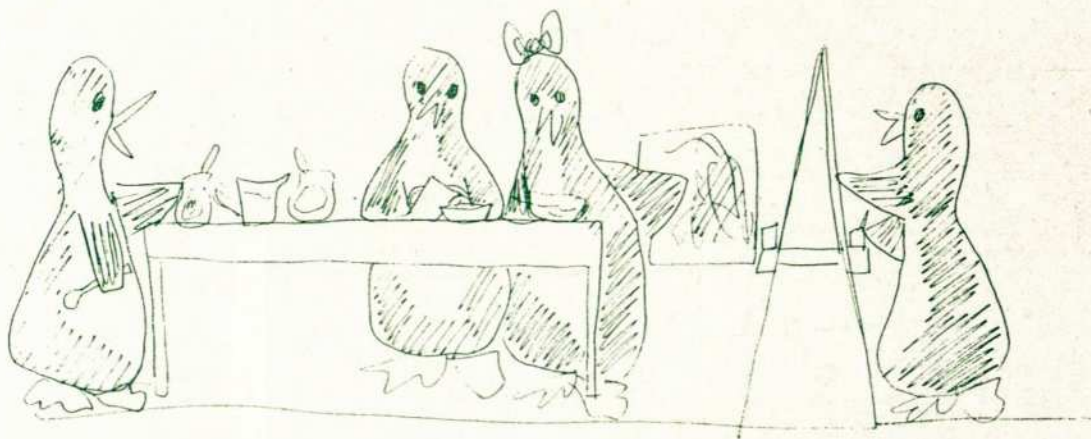

— Labai puiku! — pagyrė mama. — Tik pagalvok, kiek tu daug išmokai. O man sakei, kad nieko neveikei. . . O gal dar ką išmokai?

Cepelinas, kramtydamas sausainį, dar kiek pagalvojo ir pasakė: — Ne, mama, daugiau nieko. Ir kiti pingvinukai norėjo žaisti su kaladėmis. Mes leidom jiems išardyti mūsų namą ir pastatyti savo. Tada nuėjau į meno kampeį ir vandeniniais dažais nutapiau paveikslą. Buvo labai smagu, nors ir susitepiau.

— Matau, kad dar turi raudoną tašką ant skruosto, — nusijuokė mama. — O ką įdomaus nutapei?

— Mums mokytoja davė dažų miltelių ir vandens. Patys susimaišėm įvairių spalvų dažus. Tai buvo įdomu! Ar žinai, kad sumaišius geltoną spalvą su mėlyna, gauni žalią? O geltona su raudona virsta oranžinė! Paveikslus palikom klasėje, kad išdžiūtų. Rytoj galėsime parsinešti namo. Aš tau nutapiau vaivorykštę.

— Esu tikra, kad tavo paveikslas labai gražus. Man bus labai malonu jį pamatyti. . . O gal dar ką nors darėte, kai baigėte paveikslus tapyti?

— Tada mokėmės pažinti raides! — tuoju šoko aiškinti Cepelinas. — Mokytoja mums išdalino korteles ir žaidėme raidžių "bingo". O po to išmokom eilėraštį apie vaivorykštės spalvas — ir padainavom:

Vaivorykštė labai graži —
Joje gyvena spalvos:
Fioletinė ir geltona,
Žalia ir mėlyna,
Oranžinė ir raudona —
Mes žinom jas visas!

— Kokia graži dainelė! Galėsi ir Žiemutę išmokyti, o paskui tėtei padainuoti, kai grįš iš darbo.

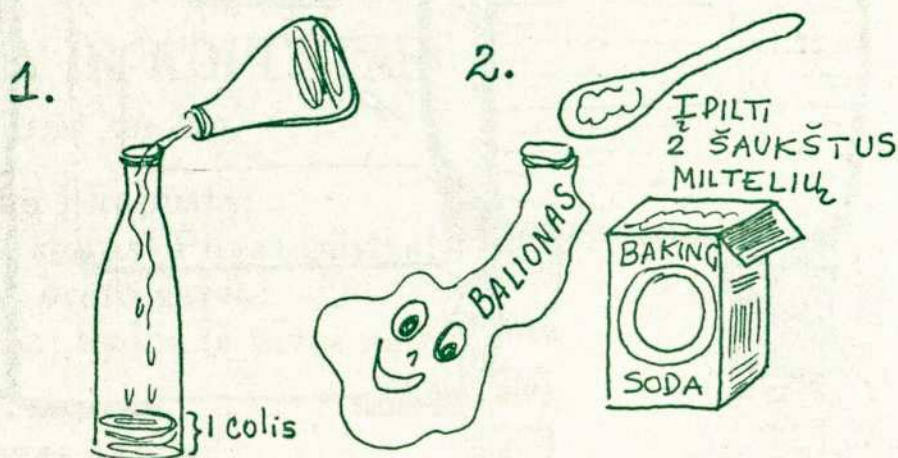
— Bet dar ne viskas, mama! Pats įdomiausias dalykas buvo toks stebuklingas eksperimentas. Mokytoja mums parodė, kaip padaryti ir davė lapelį namo parnešti. Sakė, kad galima pabandyti namuose. . .

Perskaičius nurodymus, mama pasakė: — Turim visa tai, ko reikia. Einam išbandyti!

— Gerai, gerai, — sparneliais plojo Cepelinas. Kol mama surinko reikalingus daiktus, jis pasikvietė savo draugus, Snaigytę su Leduku. Jie labai norėjo padėti. Ir tu paprašyk mamos padėti padaryti šį eksperimentą.

KO REIKIA:

1. balioną
2. siaurakaklį butelį
3. maždaug pusę puodelio acto
4. 2 šaukštus kepimo miltelių (baking soda).

KAIP PADARYTI:

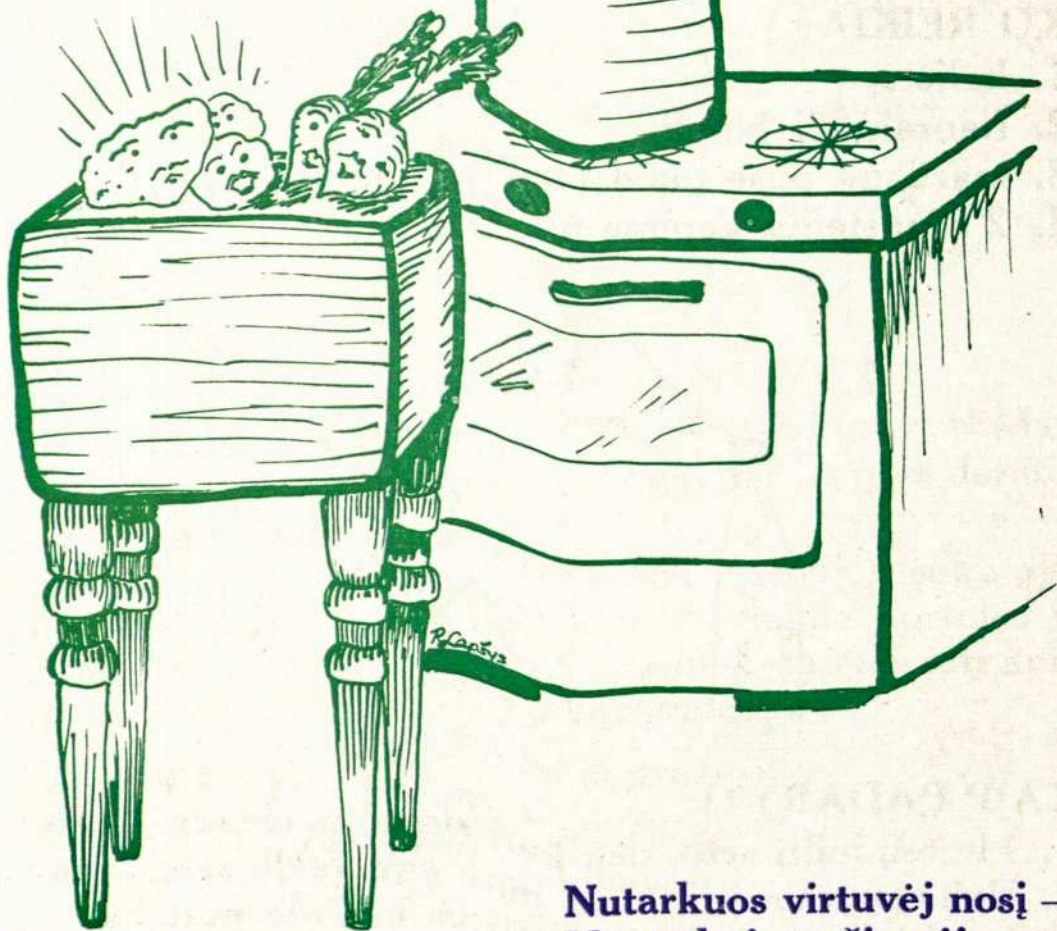
1. Į butelį įpilti acto, tiek kad siektų maždaug 1 colį.
2. Balioną galima išpuošti juokingu veidu arba savo vardu. Į balioną įpilti 2 šaukštus kepimo miltelių.
3. Greitai užmauti balioną ant butelio.
4. Stebėk, kas atsitiks!

BULVĖ IR BUROKAS

Violeta Palčinskaitė

Bulvė kalbina buroką:
— Tau visai, brolyti, bloga!
Šeimininkė bėga, skuba,
Ji ėmes tave į sriubą.

Opa-pa, opa-pa —
Bus labai skani sriuba!
O burokas tiktai juokias:
— Kas čia tokio,
kas čia blogo?

Nutarkuos virtuvėj nosį —
Va, tada ir tu žinosi!
Aš jaučiu, aš jaučiu, —
Blynų bus labai gardžių!

MORKA IR KOPŪSTAS

Ona Mikailaitė

Žiūri morka į kopūstą:

— Koks tu storas! Pilvas pūstas!

O kopūstas krato galvą:

— Per plona! Kokia iš tavęs nauda?

— Opa-pa, opa-pa,

Kokia iš tavęs nauda?

Mane verda ir raugina,

Valgo žalią — vitaminai!

— Tu, ponuli, apsijuoksi,

Beplepėdamas, susprogsi.

Ar matei, tik pagalvoki,

Kur nors kiškį akiniuotą?!

PAS MOČIUTĘ

Eugenija Sinadskytė

Rudenį Algiukas su mamyte išsiruošė močiutės aplankyti. Močiutė gyvena Lietuvoje. Jie ilgai skrido lėktuvu, kol pagaliau pasiekė Vilniaus miestą.

— Bet, mamyte, kaip mes močiutę pamatysim. Juk ji negyvena Vilniuje, — rūpinosi Algiukas.

— Pasistengsim gauti leidimą nuvažiuoti į tą kaimą, kur močiutė gyvena. Jis yra netoli Varėnos miškų. Tavo dėdė turi automobilį, mus nuveš, — pasakė mama.

Leidimą gauti buvo sunku. Algiukas su mamyte ilgai stovėjo eilėje su kitais žmonėmis. Mėmytė turėjo daug dokumentų pasirašyti ir pinigų užmokėti. Bet pagaliau leidimą gavo. Iš kaimo atvažiavo dėdė ir juos nuvežė pas močiutę.

Koks buvo nuostabus tas susitikimas. Visi apsikabino, visi verkė

— Kaip keista, — pagalvojo Algiukas, — kad žmonės iš džiaugsmo verkia. . .

Algiukui viskas buvo labai įdomu. Močiutė gyveno sename, mediniame namelyje su išdrožinėtom langinėm. Tokių namelių, pasakojo dėdė, Lietuvoje nedaug yra likę.

Algiukas pamatė senas, akmenines gernas močiutės kieme.

— Kas čia, močiute?

— Tai gernos, Algiuk. Seniau malėm duonai miltus tokiom gironom.

— Ar ir tu malei, močiute?

— Oi, maliau, vaikeli, maliau ne tik duonai kepti, bet ir kiaulėm šerti. Sunkus tai buvo darbas. Vėliau, kai pastatė malūną, ten vežėme grūdus malti.

— O ką darėte su kiaulėm? — domėjosi Algiukas.

— Vienas pardavėm, kitas plovėm mėsai. Rūkinom kumpius, dešras, skilandžius. Ar ragavai kada skilandžio?

— Čikagoje galima pirkti skilandį. Man jis panašus į didelę dešrą, — pasakojo Algiukas. — Mums teta Kalėdoms atsiunčia to skilandžio.

— Bet čia bus tikras, lietuviškas skilandis. Mudu jo užvalgysim, kai grįšim iš miško.

— Iš miško? O ką mes miške veiksime, močiute?

— Nagi, eisime grybauti, Algiuk.

— Ar miške bus vilkų?

— Gal tik vienas, kitas bus, — pasenęs ir suvargęs. Jo bijoti nereikia. Tikriausiai ir dantų jau nebeturi, — ramino anūką močiutė. — Rytoj mudu atsikelsim anksti, anksti, dar saulutei nepatekęs. Pisiimsim pintinėles ir išeisim.

Kai sutemo, Algiukas gulėjo pūkiniuose močiutės pataluose ir žiūrėjo pro močiutės namelio langą. Lauke tyliai ošė medžiai ir labanakt vienas kitam sakė paukščiai. Algiukas užmigo.

Anksti rytą, vos saulei patekęs, močiutė prikėlė Algiuką, ir jiedu drauge išėjo rasotu takeliu į mišką.

— Aūūū, — sušuko Algiukas, įžengęs tarp aukštų eglių.

— Aūūū, — atsiliepė jo balso aidas toli, toli.

Po eglaitėm žaliavo minkštos samanės. Jos buvo kitokios, negu Amerikoje. Ir miškas buvo švarus, be bruzgynų. Tik kai kur, gražiai nusirpusios, raudonavo bruknės pakrūmės.

— Kas ten? — klausė Algiukas ir tuojau nubėgęs nusiskynė uogų ir prarijo.

— Tai bruknės, Algiuk. Jūs Amerikoje bruknių neturit. Ten valgot spanguoles. O mes čia, Lietuvoje, labai mėgstam bruknes.

— Kaip čia gražu! — stebėjosi Algiukas. — Kur mes gyvename, eglių spygliai auga šakelėse ratu, o čia tik į dvi puses. Ir ąžuolų lapai ir gilės čia daug didesni, — pastebėjo Algiukas.

— Pastabus esi, vaikeli, — pagyrė močiutė.

— Namuose tėvelis ir aš išvažiuojame į gamtą. Jis mane daug ko pamoko, — pasisakė Algiukas. — Kai užaugsiu, aš studijuosiu gamtos mokslus.

— Labai džiaugiuosi, — pasakė močiutė. — O tu ir čia viską stebėk. Susipažink su savo tėvų krašto gamta.

Staiga Algiukas samanose po egle pastebėjo keistą kupstuką. Tai buvo didžiulis, ruda kepure grybas ant storo balto koto.

— Tai baravykas, — paaiškino močiutė, — tik peraugęs. Gali būti sukirmijęs. Perpjauk pusiau ir pažiūrėk. Algiukas perpjovė grybą ir jame pamatė daug rusvų skyliųčių.

— Sukirmijęs, — nusiminė berniukas.

— Paieškok samanose, gal yra jo mažų broliukų, — ragino močiutė.

Algiukas atsitūpęs išrausė samanias ir rado du mažus baravykus. Paskui jis dar rado raudonviršį ir daug voveruškų. Jo pintinėlė greitai buvo pilna. Atsitiesęs jis apsidairė aplinkui... ir nusigando. Pro šalį prabėgo pilkas, ilgu snukiu žvėris.

— Vilkas! Bėkim, močiute!

— Joks ten vilkas. Kaimynas grįžta iš pašto. Jo vilkinis šuo visados jį palydi.

Grįžę namo, močiutė ir anūkas grybus nulupo, supjaustė ir pamerkė kibire, sūriame vandenyje.

— Paskui kepsim, — pasakė močiutė. — Matysi, kaip bus gardu. Liežuvį prarysi.

Algiukas nusišypsojo. Prieš kepant grybus, jis dar prikalbino močiutę jam pasaką pasekti. Ir močiutės pasakos buvo kitokios, negu namuose.

PASAKA APIE GANDRĄ

Seniai, seniai, kai Dievas pabaigė kurti pasaulį, žmonės tuoj pradėjo jam skųstis:

— Kam, Dieve, sukūrei tiek musių, uodų, vorų, širšių? Ir kodėl reikia tiek varlių, rupūžių, gyvačių ir visokių šliužų? Jie lenda, kur nereikia, mus kanda ir gasdina.

Dievas pasiklausė, pasiklausė tų visų skundų ir tarė:

— Na, gerai jau, gerai. Sumažinsim tuos vabalus ir šliužus. Gal tikrai jų kiek per daug sukūriau.

Vieną dieną Dievas surinko visas gyvates, varles, muses, vorus ir visokius vabalus ir sukišo į didelį maišą. Maišą tvirtai užrišo ir nutarė jį įmesti į jūrą.

Bet tuo tarpu Dievas buvo labai užimtas — tiek darbų. Pamatęs pro šalį skrendantį gandrą, paprašė:

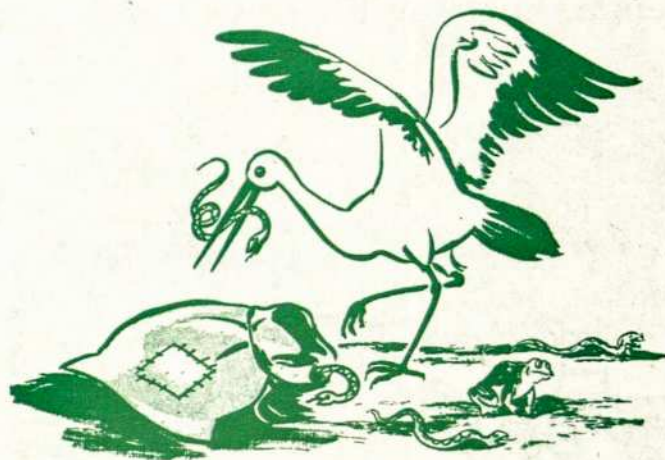
— Imk, gandreli, tą maišą ir įmesk į jūrą. Tik jokių būdu neatrīšk!

— Gerai, Dievuli, — prižadėjo gandras. Užsivertęs maišą ant nugaros, nuskrido jūros link. Skrido, skrido, kol pavargo. Nusileido ant žemės pailsėti. Padėjo ir maišą šalia.

Žiūri gandas, kažkas tame maiše juda.

— Jei tik viena akim pro plyšiuką pažiūrėsiu, nieko blogo neatsitiks, — nutarė gandas.

Jis atsargiai atrišo maišą ir — strikt pro plyšiuką išsoko varlytė. Gandrui beveik į akį įspyrė. Gandras ėmė ją vytis. Bet varlytė greita — šokinėja šen, šokinėja ten. Gandras gerokai pavargo, kol ją pagavo.

Grižęs jau kiša tą varlę į maišą, ogi žiūri — maišas tuščias! Visi vabalai ir šliužai tik bėga, tik šliaužia, tik lekia, kur kas gali. Gandras kapt, gyvačiukę į snapą, o štai jau trys kitos tolyn nušliaužė. Gaudo, gaudo vargšas

gandrelis ir nesugauto. Ateina pas Dievą nusiminęs. O Dievas tuoju suprato, kodėl. Jis, tuo tarpu, uždeginėjo žvaigždes danguje. Pamatęs gandrą, jį subarė:

— Sakiau tau — maišo neatrišk! O dabar, žiūrėk, ką padarei! — Ir sudavė Dievas gandrui per nugarą suodinu deglu, kuriuo žvaigždes degė. Suodžiai nukrito ant baltų gandro sparnų ir jų kraštai pasidarė juodi.

— Kad paleidai tuos vabalus ir šliužus iš maišo, — dar pasakė Dievas, — nuo dabar turėsi juos lesti ir savo šeimą maitinti.

Išėjo gandras varlių ir gyvačių gaudyti, nes buvo labai išalkęs. Pagauna kokią storą varlę, kanda, kanda ir negali praryti — biau, šalta, gerklėje stringa.

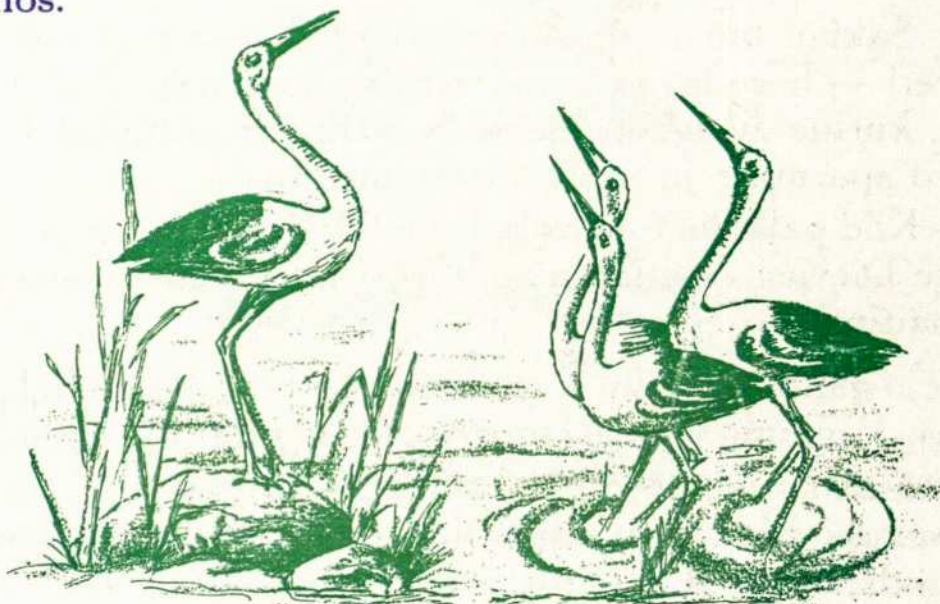
Dievuli, kad aš tų varlių ir gyvačių negaliu praryti, — skundžiasi gandras.

— Imk puodą ir išsivirk, — sako Dievas.

Gandras sumetė savo varles ir gyvates į puodą, užpylė vandeniu ir pastatė ant ugnies. Kai išvirė, gandras nežino, kaip išimti. Samčio neturi, vandens nupilti nemo-ka. Kiša gandras vieną koją į vandenį — ai! karšta! Koją paraudo. . . Kiša antrą koją į verdantį vandenį, ir tą nusvilo, visa raudona pasidarė. Kiša gandras savo snapą į puodą — ir snapas paraudo.

Supykęs, gandras nutarė daugiau šliužų nebevirti, ža-lius lesti. Nuo to laiko, sugavęs kur gyvatę ar varlę, žalius praryja. Bet gandro kojos ir snapas liko raudoni iki šios dienos.

Juokų Maišelis

— Mama, šiandien laimėjau premiją mokykloj.

— Už ką, Stasiuk?

— Mokytoja klausė, kiek strutis turi kojų. Atsakiau, kad tris.

— Bet strutis turi tik dvi kojas. . .

— Taip, dabar jau žinau. Bet visa klasė sakė, kad turi keturias. Mano atsakymas buvo arčiausias teisybės.

Mokytoja aiškina antro skyriaus mokinukams, kaip Kristupas Kolumbas atrado Ameriką:

— Tai įvyko labai, labai seniai, beveik prieš 500 metų.

— Ir kaip jūs viską taip atsimenat, ponias mokytoja?!

Pauliukas, gavęs dovanų šuniuką, žaidžia su juo kieme. Kaimynas jo klausia:

— Kokios veislės tavo šuo?

— Policijos.

— Kad jis visai nepanašus į policijos šunį.

— Aišku, kad ne. Jis priklauso slaptai policijai.

— Močiute, mes norim žaisti zoologijos sodą. Ar tu gali mums padėti?

— Kokiu būdu?

— Mes būsim drambliai, o tu būk ponias, kuri drambliams atneša saldinių ir riešutų.

— Jonuk, kodėl išpurvinai sesutės lovą?

— Negalėjau rast švarių varlių.

Medžiotojas klausia berniuko:

— Ar matei čia, vaike, ančių?

— Taip, dvylika.

— Kada?

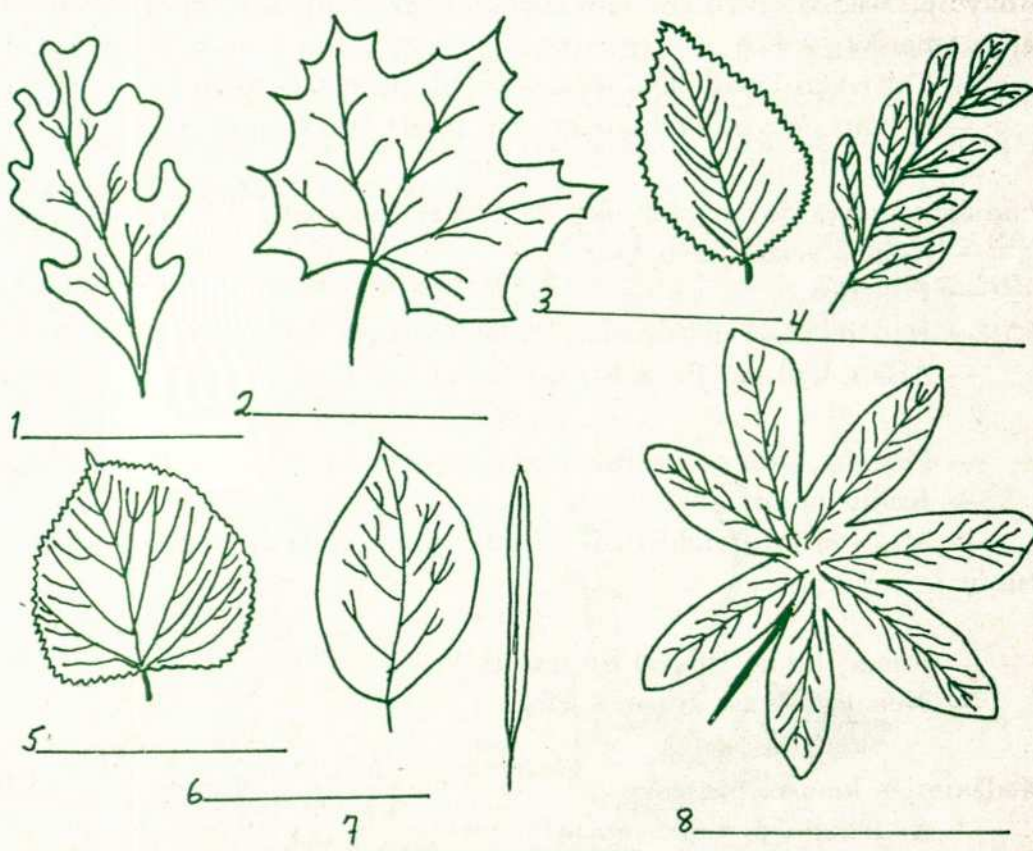
— Pernai penkias, o užpernai — septynias.

Paruošė Vida Augulytė-Bučmienė

I. RUDENS LAPAI

Atėjo rudenėlis, nukrito lapai nuo medelių. . . Nuspalvok šiuos lapus rudeniškomis spalvomis ir parašyk, kuris lapas nukrito nuo kurio medžio.

Medžiai: ąžuolas, beržas, gluosnis, kaštonas, klevas, liepa, obelis, šermukšnis.

II. AR ŽINAI?

Gal žinai, kad laumžirgis yra ne žirgas (arklys), bet vabzdys. O ar žinai, kas šie dalykai yra? Kuriuos žinai, parašyk.

1. perkūno oželis
2. Dievo karvytė
3. laumės juosta
4. kiškio pyragas
5. kiškio kopūstai
6. vėjo botagas
7. velnio tuzinas
8. gegutės rankšluostėlis
9. bobų vasara

III. PASLĖPTI ŽODŽIAI

Žodyje **augalas** yra "pasislėpę" trys kiti lietuviški žodžiai: **auga**, **gal**, **galas**. Šiuose žodžiuose taip pat yra po kelis pasislėpusius žodžius. Atrask juos!

1. auskaras
2. šaukštas
3. aparatas
4. atostogas
5. nuostolis
6. užvalkalas
7. jautis
8. kamanos
9. pomidoras

IV. GALVOSŪKIS BE GALO

Įrašyk žodžius, kurių reikšmės pažymėtos. Kiekvieno žodžio paskutinis skiemuo yra sekančio žodžio pirmutinis skiemuo. Pirmieji du žodžiai jau įrašyti.

1. daro duobę
2. taria
3. kūno dalis, reikalinga vaikščiojimui
4. augalai, ant kurių auga valgomi grūdai
5. dar neužaugę žmonės
6. vertė pinigais
7. pastatai, kuriuose žmonės gyvena
8. su šaukštu suka ar varto
9. viena iš dviejų daikto pusių, pakraštys
10. snukis
11. ruožuota (pvz., katė)
12. kietos, nejautrios kūno dalys, augančios pirštų galuose
13. eikvoti
14. tikėjimas, religija
15. pelkė
16. ypatingai, nepaprastai
17. bijojimo jausmas
18. maistui vartojamos papjauto gyvulio dalys
19. ne kieno nors kito
20. geltonas paukštis giesmininkas
21. gražiai žydintis augalas
22. pamažu
23. karo nebuvimas
1. ilgi, supinti plaukai

V. PABAIK EILĖRAŠTĮ!

Šiame gerai žinomo eilėraščio posmelyje praleistos kelios raidės. Įrašyk jas. Tos raidės sudarys tą eilėraštį parašiusio poeto slapyvardį.

Ramios, —alonios vasaros n—ktys;
Medž—o užmigęs nejudą lapas;
Viskas nutilo, viskas nu—im—,
Vie—os tik žva—gždė— mirkčioja, dega.

Poetas:

VI. MİSLĖS

1. Be rankų namus pastato.
2. Bėga, bėga, niekad neišbėga.
3. Atlėkė paukštis be sparnų, įkando žmogui be dantų.
4. Raudonas gaidys per baltas tvoras šokinėja.
5. Ant nosies sėdi, už ausų kojas laiko.

SPALIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- I. Obuolys, kriaušė, slyva, persikas, apelsinas, citrina, aprikosas, ananasas, figa.
- II. Banginis—vandenyne, bitė—avilyje, karvė—tvarte, lapė—oloje, paukščiukas—lizde, pelė—urvelyje, višta—vištidėje, voverė—drevėje.
- III. 1. auksas, žiba, 2. purve, 3. ir, 4. Auksas ir purve žiba.
- IV. Monetas suskirstyti į tris grupes po 3. Pasverti, paskui pirmos grupės svorį palyginti su antros. Jei svoris vienodas — reiškia netikroji moneta priklauso trečiajai grupei, o jei viena grupė yra sunkesnė — ten yra netikroji moneta. Tada pasverti ir palyginti tos grupės monetas; jei viena sunkesnė — ji yra netikroji.
- V. Skersai: 1. kovas, 2. rugpjūtis, 7. birželis, 8. spalio, 9. rugsėjis, 11. gruodis.
Žemyn: 2. vasaris, 3. sausis, 4. lapkritis, 5. liepa, 7. balandis, 10. gegužė.
- VI. 1. vanduo, 2. vėjinis malūnas, 3. adata, 4. lazda, 5. varpas.
- VII. Per 1 valandą pribėga $\frac{1}{2}$ baseino, išbėga $\frac{1}{6}$, lieka $\frac{1}{3}$. Baseinas prisipildys per 3 val.

IDOMŪS FAKTAI APIE ŽVĖRIS

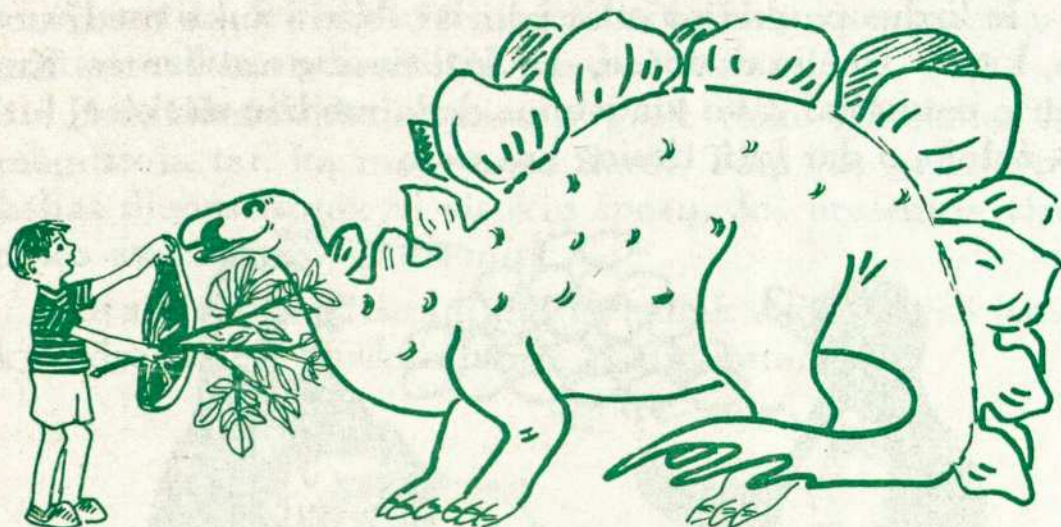
D.A. ir O.M.

Sėdi ir stebi lenktynes. Bėga strutis, arklys, gazelė ir laukinė katė (cheetah). Kuris laimės? Kuris bus antrojoje vietoje? Kuris paskutinis?

Visos laukinės katės yra labai greitos. Greičiausia iš visų yra čyta (cheetah). Ji nubėga 70 mylių per valandą. Ji yra geriausia bėgikė iš visų laukinių gyvulių. Gazelė nubėga 50 mylių per valandą, lenktynių arklys — 45, o strutis — 35 mylias.

Pas tave į svečius ateina stegosauras. Kuo jį pavaišinsi? Jam duodi pasirinkti. Ką jisės: mėsos gabalą ar šaką su lapais?

Stegosauras yra dinosaurų giminės žvėris. Jų žemėje buvo labai daug prieš 200 milijonų metų. Paskui jie išnyko. Plėšiausias iš visų dinosaurų buvo tyranosauras. Jis ėdė ir kitus dinosauros. Stegosauras, tačiau, buvo vegetaras. Jo kuprą puošė lapų formos pelėkai. Stegosaurą reiktų vaišinti lapais ar žolėmis, nes mėsos jis nemėgsta! Galėtum jį pakviesti į daržą pagrauzti salotų!

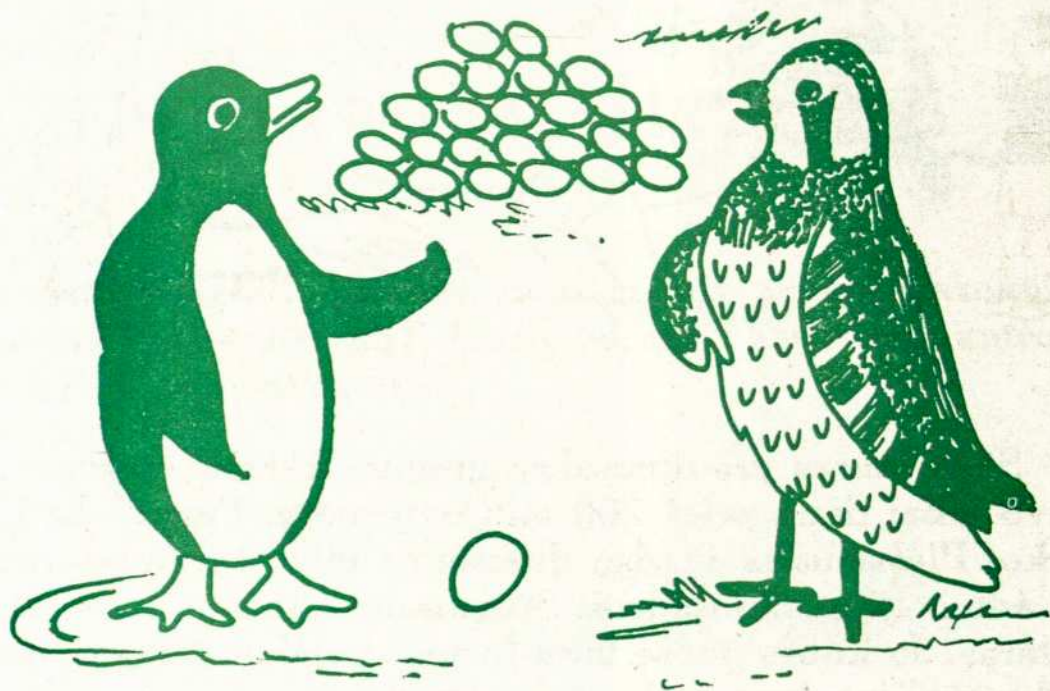
Nusprendei įsitaisyti paukščių ūkį. Nori žinoti, kuris paukštis deda daugiausia kiaušinių. Pasikviete specialistus padaryti studiją. Kokie rezultatai?

Yra apie 8,600 įvairių rūšių paukščių. Todėl visus išstudijuoti užtruktų nemažai laiko. Šie paukščiai visi labai skiriasi savo išvaizda ir gyvenimo būdu.

Tačiau visi paukščiai tuo panašūs, kad deda kiaušinius. Maži paukščiukai išsiriti iš kiaušinio. Kai kurių

paukščių kiaušiniai būna labai dideli. Pavyzdžiui, stručio kiaušinis yra 7 colių, o kolibrio (hummingbird) — tik $\frac{1}{3}$ colio. Strutis, mat, yra pats didžiausias paukštis, o kolibris — mažiausias.

Ir lizdus paukščiai suka įvairiai. Vieni suka medžiuose, kiti — smėlio duobėse, dar kiti tiesiog ant žemės. Kai kurie paukščiai savo kiaušinius deda medžių drevėse, kiti — žolėje, o dar kiti, tiesiog ant uolų.

Pingvinienė deda ir išperi tik vieną kiaušinį. O kurapkų giminės paukštis (bobwhite) padeda net 24 kiaušinius. Vištos dažniausiai padeda vieną kiaušinį per dieną. Atsitinka, kad viename vištos kiaušinyje yra du tryniai. Antys ir žąsys taip pat deda po vieną kiaušinį.

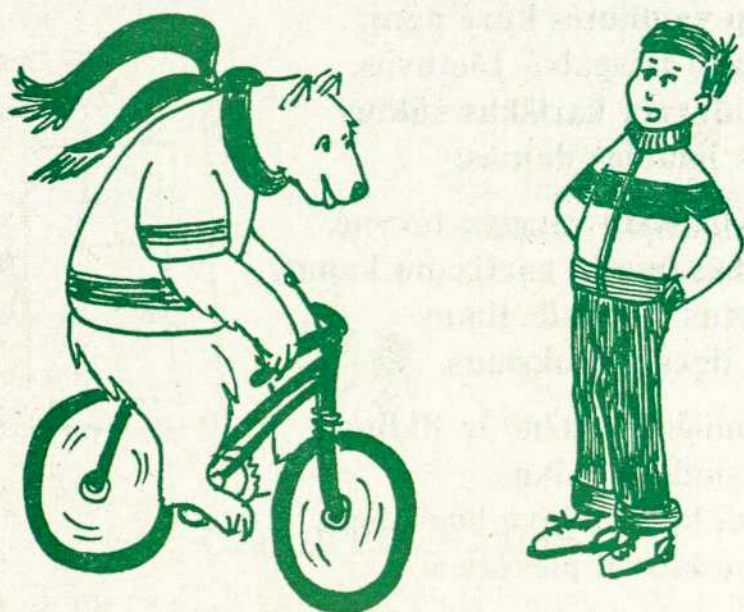
Nuėjai į cirką ir pamatei mešką, važinėjančią dviratu. Koks gudrumas! Galvoji, kad meška yra pats gudriausias žvėris pasaulyje. Ar teisybė?...

Cirko žvėris išmokyti nėra lengva. Reikia daug kant-
rybės. Tigrai ir liūtai ne kartą savo mokytojus užpuola
ir net sužeidžia.

Ruonį išmokyti laikyti kamuolį ant nosies užtrunka
pusę metų. Jį išmokyti sėdėti užtrunka visus metus, o
groti muzikos instrumentu — du metus.

Bezdžionės labai gabios ir greit visko išmoksta. Jos
mėgdžioja tai, ką mokytojas daro. Taip jas galima per
kelias dienas išmokyti visokių šposų. Jos pralenkia visus
cirko žvėris savo gudrumu!

Drambliai yra išmintingi gyvuliai. Juos lengva išmo-
kyti drausmės, punktualumo, pastovumo.

Meškai išmokti dviračiu važiuoti nėra lengva. Pir-
miausia ją išmoko ant dviračio užlipti, atsisėsti ir laikytis
už vairo. Tai užtrunka apie tris mėnesius. Kai meška iš-
moksta minti pedalus, ji prilaikoma važiuoja. Tai už-
trunka penkis mėnesius. Dar po pusmečio meška jau gali
pati viena dviračiu važiuoti. Reiškia, kad meška nėra la-
bai gudrus žvėris. Žmogų, kuris yra tingus ir nerangus,
kartais pravardžiuojam: O, tu meška. . .

Lietuvos miškai gražūs ir didingi,
Kyla medžiai į padangę.
Regėjo praeitį garbingą,
Stebi dabartį vargingą.

LIETUVOS MIŠKAI

*Lydia Jurcytė
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

Matė, kaip vaidilutės kūrė ugnį,
Kaip lingavo trispalvė Lietuvos,
Girdėjo didvyrių kariškus šūkius
Ir gražias liaudies dainas.

Miškai stebi, kaip vargsta tėvynė,
Kaip žmonės puošia partizanų kapus.
Girdi slaptus pasikalbėjimus
Ir laisvės ilgesio šauksmus.

Lietuvos miškai gražūs ir didingi,
Išgyvenę sunkius laikus.
Miškai tiki, kad Lietuva bus laisva
Ir trispalvė laisvai plevėsuos.

GRYBAI IŠ LIETUVOS MIŠKŲ

Mildutė, Lietuva

MŪSŲ GATVĖ

Mūsų gatvėje yra daug vaikų — daug mažų vaikų ir daug didelių. Tie vaikai visą laiką žaidžia lauke. Mūsų gatvėje žmonės visą laiką kraustosi ir nauji žmonės čia apsigyvena. Tada vėl būna daugiau vaikų. Kiekvienas namas mūsų gatvėje turi vieną medį priekyje ir daug medžių kieme. Daug gražių gėlių čia auga.

Vieną vasaros dieną žaidžiau lauke su savo drauge. Mes pamatėm mažą katytę, kuri buvo paklydusi. Davėm jai pieno ir padarėm lovą dėžėje. Ji pasiliko keletą dienų, bet vėliau išbėgo ir mes niekad jos nebematėm.

*Renata Šmulkštytė
Dariaus-Girėno lit. mokykla
Chicago, IL*

*Irutė Masiulytė, 5 m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL*

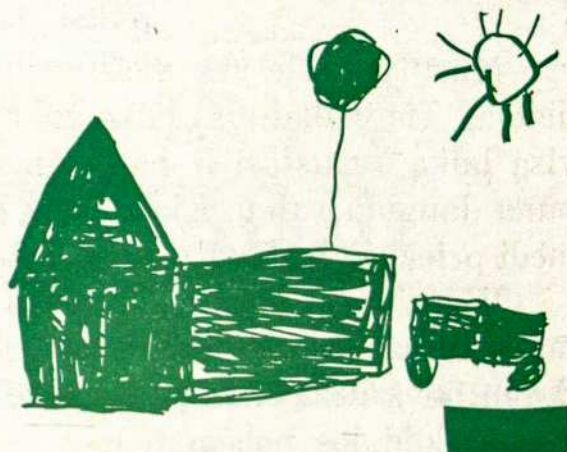
UŽBURTAS NAMAS

Vieną dieną ašėjau pasivaikščioti į mišką. Aš priėjau tamsią vietą. Ten žaibavo ir girdėjau perkūną. Tolumoj pamačiau seną namą. Langai buvo išdaužyti ir durys užkaltos. Viduje aš girdėjau keistus balsus. Pagalvojau, kad tai vėjas ar paukščiai.

Aš vis tiek įėjau į vidų. Buvo daug kambarių. Kiekviename kambaryje buvo pilna voratinklų. Staiga aš pamačiau baidyklę. Aš pradėjau greitai bėgti namo, kad baidyklė manęs nepagautų.

*Petras Bagdonas
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

Darius Norvilas, 4½ m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL

MŪSŲ GATVĖS KRONIKA

Pirmadienis: Šiandieną lijo ir mūsų gatvė blizgėjo balomis. Vakare, kai truputį išdžiūvo gatvė, vaikai linksmai važinėjo dviračiais per purvinas balas.

Antradienis: Po lietaus seni medžiai pradėjo sprogti ir gražios gėlės sužydėjo ryškiomis spalvomis. Išėję iš mokyklos vaikai senoje gatvėje žaidė futbolą.

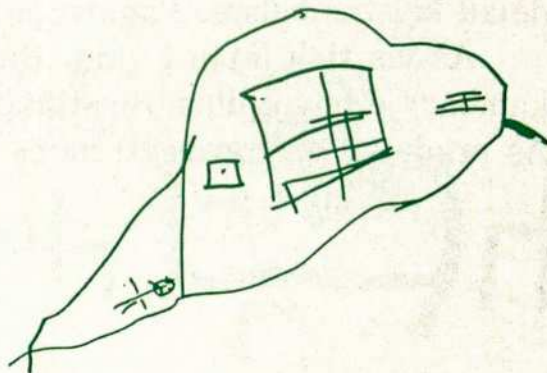
Trečiadienis: Šiandieną buvo graži diena. Atvažiavo darbininkai užtaisyti gatvės skyles.

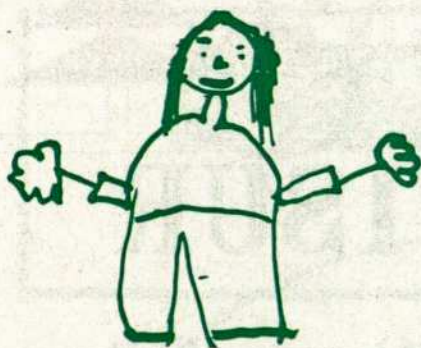
Ketvirtadienis: Šią dieną mūsų gatvė išpuošta paradui. Susirinko daug žmonių apsikrovę gaivinančiais užkandžiais, kėdėmis ir patiesalais. Parade dalyvavo visokios patriotinės grupės. Visi norėjo atšvęsti Amerikos nepriklausomybės šventę.

Penktadienis: Šiandieną mūsų apylinkėje buvo suruoštas balius. Visi kaimynai vaišinosi ir bendravo. Vaikai dalyvavo sporto rungtynėse. Vakare mes suruošėm laužą.

Laura Lapšytė
Dariaus-Girėno lit. mokykla, Chicago, IL

Kristina Mikaitytė, 4 m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL

*Aleksa Valiulytė, 5 m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL*

METŲ LAIKAI

Pavasari gražu,
Vasarą puiku.
Rudenį sunku.
Žiemą smagu.

Pavasari ir vasarą
Vaikai eina į baseiną.
Rudenį ir žiemą
Eina į lietuvišką mokyklą.

*Daina Ancevičiūtė
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

*Kristina Jonušaitė, 5 m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL*

*Vytautas Dailidė, 5 m.
"Žiburėlio" Montessori darželis
Lemont, IL*

Sąmoningo tikėjimo metų (1986) proga, išleistos
dvi naujos knygelės vaikams —
išleido Lietuvos Krikščionybės Jubiliejaus Komitetas.

Liūdos Rugienienės
eilės vaikams

PASIKALBĖKIM, DIEVE

temos religinės ir šiuolaikinės
ilustracijos — dailininkės Birutės Rauckienės
tinka vaikams nuo 10 metų.

Kaina — \$2.00.

Aldonos Milmantienės
sulietuvintas vadovėlis su piešiniais

JĖZUS SU MUMIS

įdėta ir lietuviškų religinių temų
gausu pratimų ir darbėlių,
tinka antro ar trečio skyriaus vaikams.

Kaina — \$3.00